

ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

1. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ

Καλήν εσπέραν, ἄρχοντες,
κι αν είναι ορισμός σας,
Χριστού την θεία γέννησιν
να πω στ' αρχοντικό σας.
Χριστός γεννάται σήμερον
εν Βηθλεέμ τη πόλει,
οι ουρανοί αγάλλονται,
χαίρει η φύσις όλη.
Εν τω σπηλαίω τίκτεται,
εν φάνη των αλόγων,
ο βασιλεύς των ουρανών
και ποιητής των όλων.
Πλήθος αγγέλων ψάλλουσι
το «Δόξα εν υψίστοις»
και τούτον ἀξιόν εστί,
η των ποιμένων πίστις.
Αν είστε από τους πλούσιους,
φλωριά μην τα λυπάστε,
αν είστε από τους δεύτερους,
ξηντάρες και ζολότες
κι αν είστ’ από τους πάμφτωχους
ένα ζευγάρι κότες.
Και σας καληνυχτίζομε,
πάτε να κοιμηθήτε,
ολίγον ύπνο πάρετε,
πάλι να σηκωθήτε,
στην εκκλησιάν να τρέξετε
με άκραν προθυμίαν
και του Θεού ν’ ακούσετε
την Θείαν Λειτουργίαν.

2. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου,
για εβγάτε, δέστε, μάθετε, πως ο Χριστός γεννιέται,
γεννιέται κι αναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα,
το μέλι τρών’ οι ἄρχοντες, το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοχόρταρο το λούζουντ’ οι κυράδες. Κυρά ψιλή, κυρά λιγνή,
κυρά γαϊτανοφρύδα, κυρά μ’ όταν στολίζεσαι να πας στην εκκλησιά σου,
βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αγκάλι

και τον καθάριο αυγερινό τον βάζεις δαχτυλίδι. Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε, μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε· εδώ που τραγουδήσαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού πολλούς χρόνους να ζήσῃ. Δώστε μας και τον κόκορα, δώστε μας και την κότα,
δώστε μας και πέντ', έξ' αυγά, να πάμε σ' άλλη πόρτα.

3. ΠΟΝΤΟΥ

Χριστός γεννέθεν, χαρά στον κόσμον,
ακαλή ώρα, καλή ση μέρα,
ακαλόν παιδίον οφές γεννέθεν,
ψες γεννέθεν, ουρανεστάθεν.
Τον εγέννησεν η Παναία,
τον ανέσταισεν Αειπαρθένος.
Εκαβάλλεψεν χρυσόν πουλάριν,
εκατήη στο σταυροδρόμιν.
Έρπαξαν ατόν οι σκύλ' Εβραίοι,
σκύλ' Εβραίοι και μίλ' Εβραίοι.
Ας σ' αρχοντικά κι áσ' σην καρδίαν,
γαίμαν έσταξεν, φλογήν κι áσ' εφάνθεν.
Όπου έσταξεν κι εμυροστάθεν,
εμυρίσ' ατόν ο κόσμος όλος.
Να μυρίσ' ατόν κι εσύ, αφέντα,
εκατήη στο σταυροδρόμιν.
Έμπα σον νουντάν κι έλα σην πόρτα,
έξου στέκουν τα παλληκάρια.
Έβγαλ' τον κισέ και δος παράδας
έξου στέκουν τα παλληκάρια.
Και θυμίζουν στον νοικοκύρην,
νοικοκύρην και βασιλέαν.

4. ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Καλήν εσπέραν, άρχοντες, κι αν είναι ορισμός σας,
Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει. Εν τω σπηλαίω τίκτεται,
εν φάνη των αλόγων, οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει κι η φύσις όλη. Εκ της
Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τα δώρα,
άστρον λαμπρόν τους οδηγεί, χωρίς να λείψῃ ώρα. Γονατιστοί τον
προσκυνούν και δώρα Του χαρίζουν, σμύρνα, χρυσόν και λίβανον, Θεόν τον
ευφημίζουν. Και επληρώθη το ρηθέν, Προφήτου Ησαΐου,
μετά των άλλων προφητών και του Ιερεμίου. Φωνή ηκούσθη εν Ραμά,
Ραχήλ τα τέκνα κλαίει, παραμυθήν ουκ ήθελεν, ότι αυτά ουκ έχει. Ιδού

όπως σας είπαμεν όλην την υμνωδίαν, του Ιησού μας του Χριστού, Γέννησιν την αγίαν. Χρόνους πολλούς να χαίρεσθε, πάντα ευτυχισμένοι, σωματικώς και ψυχικώς να είσθε πλουτισμένοι.

5. ΣΜΥΡΝΗΣ

Καλήν εσπέραν, άρχοντες, κι αν είναι ορισμός σας,
Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει.
Εν τω σπηλαίω τίκτεται, εν φάτνη των αλόγων. Κερά ψηλή, κερά λιγνή,
κερά καμαροφρύδα.
Κερά μ', όταν στολίζεσαι να πας στην εκκλησία.
Έχεις και κόρην έμορφη, που δεν έχει ιστορία. Μήδε στην πόλη βρίσκεσαι,
μήδε στην Καισαρεία.
Έχεις και γιον στα γράμματα, υγιόν εις το ψαλτήρι.
Να τον ἔιώσει και ο Θεός, να βάλει πετραχήλι.

6. ΣΑΜΟΥ

Σένα σου πρέπει, αφέντη μου, καρέκλα καρυδένια,
για ν' ακουμπά η μέση σου η μαργαριταρένια. Βάλτε μας κρασί να πιούμε και
του χρόνου να σας πούμε. (δις)
Και πάλι ξαναπρέπει σου στα πεύκια να κοιμάσαι,
να πίνεις, να δροσίζεσαι και πάλι αφέντης νάσαι.
Βάλτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε. (δις)
Και πάλι ξαναπρέπει σου καράβι ν' αρματώσεις
και τα πανιά του καραβιού να τα μαλαματώσεις.
Βάλτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε. (δις)
Πολλά 'παμε τ' αφέντη μας, ας πούμε τση κυράς μας·
κυρά ψιλή, κυρά λιγνή, κυρά μαυροματούσα,
πώχεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστήθη
και του κοράκου το φτερό τώχεις καμπανοφρύδι.
Βάλτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε. (δις)
Αν έχεις κόρη έμορφη, βάλ' την να μας κεράσει,
να της 'φχηθούμε όλοι μας ν' ασπρίσει, να γεράσει.
Βάλτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε. (δις)
Κι αν έχεις γυιό στα γράμματα, βάλ' τόνε στο ψαλτήρι,
να τ' αξιώσει ο Θεός, να βάλει πετραχήλι.
Βάλτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε. (δις)

7. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ

Αύτη είναι η ημέρα
όπου ήρθ' ο Λυτρωτής
από Μαριάμ Μητέρα,
εκ Παρθένου γεννηθείς. (δις)

Άναρχος αρχήν λαμβάνει
και σαρκούται ο Θεός,
ο Αγέννητος γεννάται
εις την φάτνην ταπεινός. (δις)

Όσοι έχετε στα ξένα
να δεχθήτε με καλό¹
και του χρόνου με υγεία
τον Θεό παρακαλώ. (δις)

8. ΘΡΑΚΗΣ

Χριστός γεννιέται, χαρά στον κόσμο,
χαρά στον κόσμο, στα παλληκάρια.
Σαράντα μέρες, σαράντα νύχτες,
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε.
Κοιλοπονούσε, παρακαλούσε,
τους αρχαγγέλους, τους ιεράρχες.
Σεις αρχαγγέλοι και ιεράρχες,
στη Σμύρνη πηγαίν'τε, μαμές να φέρ'τε.
Άγια Μαρίνα, Άγια Κατερίνα,
στη Σμύρνη πάνε, μαμές να φέρουν.
Όσο να πάνε κι όσο να έρθουν,
η Παναγιά μας ηληυτηρώθη.
Στην κούνια το 'βαλαν και το κουνούσαν
και το κουνούσαν, το τραγουδούσαν.
Σαν ήλιος λάμπει, σα νιό φεγγάρι,
σα νιό φεγγάρι, το παλληκάρι.
Φέγγει σε τούτον το νοικοκύρη, με τα καλά του,
με τα παιδιά του, με την καλή τη νοικοκυρά του...

9. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

A. Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα,
τώρα Χριστός γιννιέτι. (δις)
Γιννιέται κι βαφτίζιτι
στους ουρανούς απάνου. (δις)
Όλοι οι Αγγέλοι χαίρουντι
κι όλοι δοξολογιούντι. (δις)
Και τα δαιμόνια σκάζουνε,
και σκάζουν και πλαντάζουν. (δις)
Σε τούτ' το σπίτι πούρθαμε,
μι μάρμαρου στρουμένου. (δις)

B. Πόψα Χριστός γεννήθηκε κι ο κόσμος δεν το νιώθει

κι ο κόσμος και τα οικούμενα κι ο βασιλιάς Ηρώδης.

Κι εκεί που ακούμπησε ο Χριστός χρυσό δενδράκι βγήκε, χρυσό κλωνί,
χρυσό δεντρί, χρυσό μαργαριτάρι.

Το δέντρο ήταν ο Χριστός, τα κλώνια οι αποστόλοι και τα γαρουφαλάκια
του ήταν οι προφητάδες.

Που προφητούσαν κι έλεγαν για του Χριστού τα πάθη κι εμείς Χριστό^{τραγ'}δήσαμε Χριστός να μας φυλάξει.

Όσα άστρα έχει ο ουρανός και φύλλα από τα δέντρα, τόσα καλά να δώσεις
Θεός σ' αυτό το νοικοκύρη.

10. ΑΙΓΑΙΟΥ

Κάτω στα ιεροσόλυμα, στηηής Βη- στης Βηθλεέμ την πόολη,
εκεί δεντρί δεν ήτανε, δεεεντρί- δεντρί ξεφανερώθη.

Κι ανάμεσα στους κλώνους του, αααγγέ- αγγέλοι κι αρχαγγέελοι
κι ο Μιχαήλ Αρχάγγελος ξεεεφτε- ξεφτερουγά και λέεει:

- Χριστέ, για δώσ' μου τα κλειδιά καιαιαί τα- και τα χρυσά κλειδάκια,
ν' ανοίξω τον παράδεισο, νααα μπω, να μπω σε περιβόολι,
να κόψω μήλο δροσερό, νααα πιω, να πιω νερό δροσάτο,
να γείρω ν' αποκοιμηθώ σεεε νε- σε νεραντζιά 'πό κάτω.

Και σας καληνυχτίζουμε, πεεεσέ- πεσέτε κοιμηθήητε,
ολίγον ύπνον πάρετε κι εεευθύς, κι ευθύς ως σηκωθήητε,
στην εκκλησία τρέξετε όοολοι, όλοι με προθυμίιαν
και του Χριστού να ακούσετε τηηη θεί- τη θεία λειτουργία.

11. ΚΡΗΤΗΣ

Καλήν εσπέραν, άρχοντες, κι αν είναι ορισμός σας,
Χριστού την θεία γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει,
οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρετ' η φύσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται, εν φάτνη των αλόγων,
ο βασιλεύς των ουρανών και ποιητής των όλων.

Κερά καμαροτράχηλη και φεγγαρομαγούλα
και κρουσταλλίδα του γιαλού και πάχνη από τα δέντρα,
απού τον έχεις τον υγιιό το μοσχοκανακάρη,
λούζεις τον και στολίζεις τον και 'ς το σκολειό τον πέμπεις.

Κι ο δάσκαλος τον έδειρε μ' ένα χρυσό βεργάλι
και η κυρά δασκάλισσα με το μαργαριτάρι.

Είπαμε δα για την κερά, ας πούμε για την βάγια:

Άψε βαγίτσα το κερί, άψε και το διπλέρι
και κάτσε και ντουσούντιζε είντα θα μας ε-φέρεις,
γι' απάκι, για λουκάνικο, για χοιρινό κομμάτι,
γι' απάκι, για λουκάνικο, για αγριμιού κομμάτι,

κι από τον πίρο του βουτσιού να πιούμε μία γεμάτη.
Κι από την μαύρη όρνιθα κανένα αυγουλάκι.
Κι αν το 'χει κάμει η γαλανή ας είναι ζευγαράκι.
Κι από το πιθαράκι σου λάδι 'να κουρουπάκι
κι αν είναι ακροπλιάτερο βαστούμε και τ' ασκάκι.
Φέρε πανιέρι κάστανα, πανιέρι λεπτοκάρυα
και φέρε και γλυκό κρασί να πιουν τα παλληκάρια.
Κι αν είναι με το θέλημα, άσπρη μου περιστέρα,
ανοίξατε την πόρτα σας να πούμε καλησπέρα.
Δώστε μας για τον κόπο μας, ό,τι 'ναι ο ορισμός σας
και ο Χριστός μας πάντοτε να είναι βοηθός σας.
Και εις έτη πολλά!

12. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Σήμερο οι μάγοι έρχονται στη χώρα του Ηρώδη.
Και ο Ηρώδης ταραχθείς έγινε θηριώδης.
Κράζει τους μάγους και ρωτά: -Μάγοι, που θέ' να πάτε;
Στης Βηθλεέμ το σπήλαιο, την πόλη την Αγία.
Π' εκεί γεννάει το Χριστό η Δέσποινα Μαρία.

13. ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Καλήν εσπέραν, άρχοντες,
αν είναι ορισμός σας,
Χριστού τη Θεία γέννηση
να πω στ' αρχοντικό σας.
Χριστός γεννάται σήμερον, εν Βηθλεέμ τη πόλει,
οι ουρανοί αγάλλονται,
χαίρε η φύσις όλη.
Εν τω σπηλαίω τίκτεται,
εν φάτνη των αλόγων,
ο βασιλεύς των ουρανών
και ποιητής των όλων.
Εκ της Περσίας έρχονται
τρεις μάγοι με τα δώρα,
άστρο λαμπρό τους οδηγεί,
χωρίς να λείψει ώρα.
Έφτασαν στην Ιερουσαλήμ,
με πόθο ερωτούσι,
πού εγεννήθη ο Χριστός,
να πάν' να τον ευρώσι.
Διά Χριστόν ως ήκουσε
ο βασιλεύς Ηρώδης

αμέσως εταράχτηκε
κι έγινε θηριώδης.
Διατί πολλά φοβήθηκε
διά τη βασιλεία,
μην του τη πάρει ο Χριστός
και χάσει την αξία.

14. ΣΥΡΟΥ

Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει. (δις)
Οι ουρανοί αγάλλονται και χαίρ' η φύσις όλη. (δις)
Εν τω σπηλαίω τίκτεται εω φάτνη των αλόγων. (δις)
Ο Βασιλεύς των ουρανών και ποιητής των όλων. (δις)
Πλήθος αγγέλων ψάλλουσι το Δόξα Εν Υψίστοις. (δις)
Και τούτο άξιον εστί η των ποιμένων πίστις. (δις)

15. ΚΥΠΡΟΥ

Καλήν επέραν, άρκοντες,
τζ' αν είναι ορισμός σας,
Χριστού την Θείαν γέννηση
να πω... να πω στ' αρχοντικό σας.
Χριστός γεννιέται σήμερα,
στης Βηθλεέμ την πόλιν,
οι ουρανοί αγάλλονται
μαζί, μαζί κι η φύσις όλη.
Γεννιέται μες το σπήλαιον,
στην φάντη των αλόγων,
ο Βασιλιάς των ουρανών
τζί' ο πλα... τζί' ο πλάστης ημάς όλων.
Αντζέλοι εις στον ούρανον
ψάλλουν το «Εν υψίστοις»
τζιαι κάτω φανερώνεται
εις στους βοσκούς ο κτίστης.
Που την Περσίαν έρκουνται
τρεις μάγοι με τα δώρα,
έναν αστέριν λαμπερόν
τους ο- τους οδηγεί στην χώρα.
Τζιαι μπαίνουν μες το σπήλαιον, βρίσκουν την Θεοτόκον
τζιαι κράτεν στες αγγάλες της
τον á- τον άγιον της τόκον.
Γονατιστοί τον προσκυνούν
τζιαι δώρα του χαρίζουν,
σμύρναν, χρυσόν τζιαι λίβανον,

Θεόν-Θεόν τον ευφημίζουν.
Χριστιανοί σας είπαμεν
ούλην την ιστορίαν
του Ιησού μας του Χριστού
την γέ- την γένναν την αγίαν.
Δώστε τζιαι για τον κόπον μας
ότ' είναι ορισμός σας
τζιαι ο Θεός μας ο Χριστός
'ναν' πά- 'ναν' πάντα βοηθός σας.
Χρόνια πολλά, να ζήσετε,
να 'στε ευτυχισμένοι
τζιαι στο κορμίν τζιαι στην ψυσσιήν
να σά- να σάστεν πλουμισμέμοι.

16. ΙΚΑΡΙΑΣ

Α. Για σένα κόρη όμορφη
ήρθαμε να τα πούμε
και τα καλά Χριστούγεννα
για να σου ευχηθούμε.
Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.
Και του χρόνου να σας πούμε,
φέρτε μας κρασί να πιούμε.
Αν έχεις κόρη όμορφη,
βάλε τη στο τσιμπίδι,
και κρέμασε την αψηλά,
να μην τη φαν οι ψύλλοι.
Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.
Και του χρόνου να σας πούμε,
φέρτε μας κρασί να πιούμε.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε
καράβια 'ν' ασημένια,
του χρόνου σαν και σήμερα
να 'ναι μαλαματένια.
Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.
Και του χρόνου να σας πούμε,
φέρτε μας κρασί να πιούμε.
Για σένα κόρη όμορφη,
ήρθαμε να τα πούμε
και τα καλά Χριστούγεννα

για να σου ευχηθούμε.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.
Και του χρόνου να σας πούμε,
φέρτε μας κρασί να πιούμε.

Β. Καλώς τα τα Χριστούγεννα, καλώς και τις σχολάδες, όπου γεννήθηκε ο Χριστός και λούζονται οι κυράδες.

Καλώς τα τα Χριστούγεννα, θα ’ρθεί και ο Άης Βασίλης, όπου απόσπειρε ο ζευγάς, ψάλλει το πετραχείλι.

Για πλάστε τα χριστόψωμα, Χριστός μας εγεννήθη, για αυτό και μεις τα πλάσαμε για του Χριστού τη νίκη.

Τα άγια Χριστούγεννα της φαμελιάς τραπέζι, όπου το βλόησε ο Χριστός με το δεξί του χέρι.

Ανοίχτε τα κουτάκια σας, τα κλειδαμπαρωμένα, και δώστε μας τον κόπο μας κι ας είναι ευλογημένα.

Δώστε κι εμάς τον κόπο μας, ποιος είναι ο ορισμός σας, Χριστού η θεία γέννηση, να μπει στ' αρχοντικό σας.

17. ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ (Μ. ΑΣΙΑ)

Χριστούγεννα-Πρωτούγεννα, πρώτη, πρώτη γιορτή του χρόνου.

Εβγάτε, νιοι, και μάθετε πού ο, πού ο Χριστός γεννιέται,
γεννιέται κι ανατρέφεται, με μέ- με μέλι και με γάλα.

Το μέλι τρών' οι άρχοντες, το γά- το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο το λού- το λούζονται οι κυράδες.

Σ' αυτό το σπίτι πούρθαμε, τα ρά- τα ράφια είν' ασημένια,
του χρόνου σα ξανάρθομε νάναι, νάναι μαλαματένια.

Σ' αυτά τα σπίτια πούρθαμε πέτρα, πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης κ' η κερά χίλια, χίλια χρονιά να ζήσει.

Πολλά 'παμε τ' αφέντη μας, ας πού- ας πούμε της κεράς μας.

Κερά ψηλή, κερά λιγνή, κερά, κερά καμαροφρύδα,
έχεις και κόρην όμορφη, που δε, που δεν έχει ιστορία,
μηδέ στη πόλη βρίσκεται, μηδέ, μηδέ στη Καισαρεία.

Έχεις και γιον στα γράμματα, υγιόν, υγιόν εις το ψαλτήρι,
να τον αξιώσει ο Θεός, να βά- να βάλει πετραχήλι.

18. ΑΙΓΙΝΑΣ

Καλημέρα, καλημέρα και πάντα καλημέρα,
να τον καλημερίσουμε αυτόν τον νιον αφέντη.

Αφέντη μου πεντάφεντε, πέντε φορές αφέντη,
πέντε βαστούν το μαύρο σου κι οχτώ το σαλιβάρι
και δέκα σε παρακαλούν, αφέντη καβαλάρη.

Εδώ σε τούτες τις αυλές, τις μαρμαροστρωμένες
κοιμάται κύμα το φλουρί και κύμα το λογάρι
και στον αφρό του λογαριού κοιμάται νιος αφέντης.
Τόνε ξυπνήσω με νερό φοβούμαι μην κρυώσει,
τόνε ξυπνήσω με κρασί φοβούμαι μη μεθύσει.
Εσένα πρέπει, αφέντη μου, στα πεύκα να κοιμάσαι,
με βελουδένιο πάπλωμα να μην κρυολογάσαι.
Και πάλι ξαναπρέπει σου καρέκλα καρυδένια,
για ν' ακουμπάς τη μέση σου τη μαργαριταρένια.
Και πάλι ξαναπρέπει σου στις λίρες να καθίζεις,
με το 'να χέρι να μετράς, με τ' άλλο να δανείζεις.
Δώστε μας και τον κόκορα, δώστε μας και την κότα,
δώστε μας και δυο-τρεις κλωτσιές να φύγομ' απ' την πόρτα.

19. ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Κόλιντα κι μέλιντα
κι μένα μπάμπου κλούρα.
Αν δε μη δώσεις κλούρα,
θα πάρω τ' θυγατέρα,
θα τ' πάω πέρα-πέρα,
θα στ' κόψω με τ' μαχαίρα.

20. ΚΟΖΑΝΗΣ

Κόλιαντα, μπάμπουμ, κόλιαντα κι εμένα κουλιαντίνα
κι αν δεν έχεις κόλιαντα, δος μας ένα σιτζιούκι
κι αν δεν έχεις κι σιτζιούκι, δος μας ένα κουρίτσι.
Και τι του θελς, μπρε μασκαρά, του θκο μου του κουρίτσι;
Να του φιλώ, να του τσιμπώ, να ζιστάν' του βράδυ.

21. ΗΠΕΙΡΟΥ

Ελάτε εδώ, γειτόνισσες
και εσείς γειτονοπούλες,
τα σπάργανα να φτιάξουμε
και το Χριστό ν' αλλάξουμε.
Τα σπάργανα για το Χριστό,
ελάτε όλες σας εδώ. (δις)
Να πάμε να γυρίσουμε
και βάγια να σκορπίσουμε,
να βρούμε και την Παναγιά,
οπού μας φέρνει τη χαρά.
Τα σπάργανα για το Χ